

DECIZIE

12 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Ion Druță
Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând cererea de recurs declarată de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Talmaci Roman și Întreprindere cu Capital Străin „Viktomax Sistem” Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la încasarea sumei,

împotriva încheierii din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost scutit executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan de plata taxei de stat și a fost pus pe rol cererea de apel a acestuia,

împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan și s-a casat hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă de admitere integrală a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 12 august 2014, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, cu privire la încasarea sumei de 769 915 lei și compensarea cheltuielilor judiciare.

Circumstanțele de fapt, prezentate de reclamant, pot fi rezumate după cum urmează.

La 22 martie 2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman a primit spre executare silită documentele executorii f/n din 4 ianuarie 2011 și 14 februarie 2011, emise de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan. Potrivit acestor acte, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a perceput de la creditorul Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. onorariului în sumă a câte 384 957,50 de lei în temeiul

fiecărei încheieri. Mai mult, ambele documente executorii sunt valabile, fiind confirmate prin hotărârea din 22 decembrie 2011 a Judecătorei Briceni și decizia din 8 noiembrie 2012 a Curții de Apel Bălți.

În același timp, la 22 martie 2013, prin încheierea nr. 003-516,517/2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman a obligat băncile comerciale din Republica Moldova de a aplica sechestru asupra mijloacelor bănești ale Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L., în cazul în care acesta dispune de conturi bancare.

B.C. „Moldindconbank” S.A., filiala Centru Chișinău a expediat executorului judecătoresc Roman Talmaci comunicatul informativ privind disponibilul din conturile bancare, recepționat de ultimul la 1 aprilie 2013. Conform acestei informații, debitorul Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. dispunea de un cont bancar în valută străină, la care sunt depuse mijloace bănești în sumă de 62 155,59 de dolari SUA. Reieșind din datele respective, executorul judecătoresc Roman Talmaci a emis ordinul de incaso nr.24 din 17 aprilie 2013, pe care l-a expediat în adresa B.C. „Moldindconbank” S.A., filiala Centru Chișinău referitor la încasarea sumei datoriei și a cheltuielilor de executare, în sumă totală de 792 563,72 de lei.

La 18 aprilie 2013, B.C. „Moldindconbank” S.A. filiala Centru Chișinău a remis fără executare ordinul incaso nr. 24 în adresa biroului executorului judecătoresc Roman Talmaci, indicând că nu corespunde denumirea agentului economic indicat în documentul pre-citat cu denumirea indicată în documentele executorii anexate.

În opinia reclamantului, apărarea băncii nu poate fi reținută, deoarece art. 65 alin. (2) al Codului de executare reglementează că erorile materiale sau formale, comise la întocmirea actelor indicate la alin.(1) se pot corecta de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea motivată a părții interesate și nu pot servi temei de contestare sau de anulare a actului executorului judecătoresc. În mod corespunzător, reclamantul a calificat refuzul băncii pârâte ca fiind unul ilegal, întrucât documentul expediat cuprindea o eroare formală, în special, denumirea debitorului în documentele executorii diferă litera „c” cu caracter latin - greșit și „k” cu caracter chirilic - corect, decât în documentele de înregistrare de stat a agentului economic B.C. „Moldindconbank” S.A. În plus, ordinul incaso nr. 24 conținea expres contul bancar al plătitorului, codul fiscal – elemente, care permit identificarea persoanei, iar faptul că diferă litera „c” este un argument aberant.

Pe de altă parte, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a susținut că refuzul băncii pârâte nu corespunde punctul 5.1 al Hotărârii Băncii Naționale a Moldovei cu privire la aprobarea Regulamentului privind suspendarea operațiunilor, sechestrarea și perceperea în mod incontestabil a mijloacelor bănești din conturile bancare, nr. 375 din 15 decembrie 2005.

În continuare, reclamantul a sugerat că neexecutarea ordinului incaso pe motiv că încheierile fără număr emise de executorul judecătoresc Ruslan Pavlovschi la 4 ianuarie 2011 și 14 februarie 2011 nu corespund prevederilor art. 66 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, și anume, sunt lipsite de număr de înregistrare, nu poate fi considerat ca încălcare a condițiilor expuse în Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei evocată mai sus. Mai mult, art. 66 alin. (2) Codul de executare oferă posibilitatea contestării încheierii executorului judecătoresc în termen de 10 zile de la data comunicării în instanța de judecată. Această cale a fost epuizată de către banca comercială pârâtă.

Drept urmare, la 8 mai 2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman s-a adresat executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan cu cererea privind corectarea neajunsurilor depistate de banca comercială. În consecință, la 16 mai 2013, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a emis încheierea nr. 135-167r/2 cu privire la corectarea erorilor. Aceasta a fost expediată în adresa biroului executorului judecătoresc Roman Talmaci, care, la 28 mai 2013, a emis ordinul de incaso nr. 28. Totodată, executorul judecătoresc la expediat în adresa băncii în vederea încasării datoriei în cuantum de 384 957, 50 de lei.

La 31 mai 2013, B.C. „Moldindconbank” S.A. filiala Centru Chișinău a remis fără executare ordinul incaso nr. 28 în adresa biroului executorului judecătoresc Roman Talmaci, indicând ca motiv - lipsa mijloacelor bănești la contul bancar al debitorului. Astfel, conform comunicatului informativ nr.06/08-01/12573-6985 din 15 iulie 2013, la contul bancar în valută străină al debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. erau depuse mijloace bănești în sumă de 37,83 de dolari SUA.

Pe această cale, reclamantul a sugerat că respectiva bancă comercială a permis debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. retragerea sumei de 62 117,76 de dolari SUA, în pofida existenței sechestrului aplicat pe mijloacele bănești ale acestuia de către executorul judecătoresc Roman Talmaci prin încheierea nr.003-516,517/2013 din 22 mai 2013.

Reclamantul a pretins că B.C. „Moldindconbank” S.A. a neglijat cerințele executorului judecătoresc Roman Talmaci indicate în pct. 2 al încheierii nr.003-516,517/2013 din 22 martie 2013 conform căruia sechestrul urmează a fi menținut până la primirea noilor indicații din partea executorului judecătoresc, precum și a încălcat propriile reguli interne de activitate. Or însuși banca a făcut trimitere chiar în contextul comunicatului informativ din 28 martie 2013: „la anularea prezentului sechestr, încheierea respectivă va fi prezentată în mod obligatoriu filialei specificate în prezentul comunicat informativ”. De fapt, până la momentul actual, încheierea suscitată nu a fost anulată de executorul judecătoresc Roman Talmaci pe motivul neexecutării documentelor executorii din speță.

În astfel de circumstanțe, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a sugerat că art. 23 alin. (2) din Codul de executare este relevant litigiului. Prin prisma acestei norme de drept, creditorul poate pretinde încasarea de la banca comercială a sumei ce urma a fi încasată de la debitor, dar nu a fost încasată din vina ei, precum și reparația prejudiciilor cauzate. Prin urmare, dat fiind faptul că B.C. „Moldindconbank” S.A. nu a respectat art. 92 din legea citată, reclamantul a afirmat că este îndreptățit să ceară suma datorată de către Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. de la banca pârâtă.

Pentru aceste motive, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a solicitat încasarea din contul B.C. „Moldindconbank” S.A. în beneficiul său suma totală de 769 915 de lei, cu titlu de datorie, ce constituie onorariu datorat de către Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. Totodată, reclamantul a cerut compensarea cheltuielilor judeciare suportate pe parcursul dosarului, însă în pledoarii nu a confirmat această pretenție (vol. I, f. d. 5, 150).

Prin încheierea protocolară din 20 ianuarie 2015, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a introdus în proces intervenienții accesorii executorul judecătoresc Talmaci Roman și Întreprindere cu Capital Străin „Viktomax Sistem” Societate cu Răspundere Limitată (vol. I, f. d. 51).

În cadrul judecării cauzei, pârâtul B.C. „Moldindconbank” S.A. a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată. Așadar, pârâtul a susținut că mijloacele bănești care au existat pe contul bancar al Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. erau amanetate în scopul asigurării rambursării creditului acordat de către aceeași bancă în temeiul contractului de amanet nr. 1 din 25 martie 2013. Suma mijloacelor amanetate constituie în total 405 818, 62 de dolari USD. Din această perspectivă, banca pârâtă a susținut că a fost îndreptățită să încaseze în mod prioritar banii în favoarea creditorului gajist, chiar și în cazul în care sechestrul a fost aplicat corect și legal (vol. I, f. d. 82 - 83).

Intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman a precizat că pârâtul nu a executat încheierile privind perceperea onorariului f/n din 14 februarie 2011 emise de reclamant, iar restanța totală este de 769 915 lei (vol. I, f. d. 46).

Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. nu s-a prezentat la examinarea cauzei pe fond și nu a furnizat propriul punct de vedere asupra litigiului.

Prin hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea formulată de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a fost respinsă integral ca fiind neîntemeiată. În același timp, instanța de judecată a statuat că reclamantul trebuie să compenseze bugetului de stat taxa de timbru în sumă totală de 23 097,45 de lei (vol. I, f. d. 168, 173 - 181).

Împotriva acestui act judecătoresc, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a declarat apel, care a fost pus pe rol la 10 iulie 2018 (vol. I, f. d. 216 - 218). Prin încheierea din aceeași dată a Curții de Apel Chișinău, apelantul a fost scutit de la taxa de stat, pe motiv că neexaminarea cererii de apel din cauza neachitării taxei l-ar lipsi de dreptul de a se expune asupra argumentelor pricinii (vol. I, f. d. 218).

Executorul judecătoresc Talmaci Roman a depus referință, prin care a cerut admiterea acțiunii (vol. I, f. d. 230 - 232). În apărare, B.C. „Moldindconbank” S.A. a formulat o referință și a solicitat respingerea apelului dedus judecății (vol. I, f. d. 238 - 242).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 12 martie 2019, a admis apelul declarat de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan și a casat hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fiind pronunțată o hotărâre nouă de admitere integrală a acțiunii. În acest sens, instanța de apel a dispus încasarea de la B.C. „Moldindconbank” S.A. în beneficiul executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan a sumei de 769 915 de lei, cu titlu de datorie, constituită din onorariul executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan, datorat de către Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. Mai mult, B.C. „Moldindconbank” S.A. a fost obligată să achite taxa de stat în contul statului în mărime de 17 323, 09 de lei (vol. II, f. d. 73 - 91).

La 26 martie 2019, Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni a declarat recurs împotriva deciziei din 12 martie 2019 și încheierii din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acestora și menținerea hotărârii primei instanțe, precum și compensarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, societatea recurentă a afirmat că instanța de apel nu a aplicat art. 454, 455 din Codul civil și art. 1, art. 20 și 66¹ din Legea cu privire la gaj. Or, prin prisma acestor norme, banca comercială avea dreptul prioritar de a-și satisface creanțele față de Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L., născute

din contractul de credit, din contul mijloacelor gajate conform contractului de amanet. Astfel, prin efectul legii, mijloacele financiare au trecut în proprietatea Băncii.

Mai mult, potrivit recurentului, art. 97, 100 și 146 din Codul de executare recunoaște prioritatea creanțelor creditorului gajist, fapt pentru care la stingerea creanțelor executorului judecătoresc puteai fi folosite doar mijloacele ce depășesc creanțele băncii. La fel, societatea recurentă a sugerat că nu a fost demonstrată vina sa în acord cu art. 23 alin. (2) din Codul de executare.

Cu privire la ilegalitatea încheierii din 10 iulie 2018 a instanței de apel, B.C. „Moldindconbank” S.A. a menționat că cererea de apel avansată de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a fost scutită de plata taxei de stat într-un mod incorect. Obiectul litigiului nu se încadrează în rigorile art. 85 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Executarea deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost suspendată prin încheierea din 1 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție (vol. II, f. d. 116 – 118).

La 2 mai 2019, B.C. „Moldindconbank” S.A. a formulat cerere de recurs suplimentară. În motivarea opiniei, societatea recurentă a sugerat că instanța de apel a dat o calificare juridică eronată raportului litigios, aplicând art. 1398 din Codul civil. În primul rând, dreptul de gaj asupra mijloacelor bănești amanetate în favoarea băncii înlătură caracterul ilicit al acțiunilor ei. În al doilea rând, instanța de judecată a stabilit în dispozitivul hotărârii încasarea unei datorii, dar nu a unui prejudiciu în acord cu articolul citat.

În aceeași ordine de idei, recurentul a notat că a acționat în modul prevăzut de punctul 5.1 al Hotărârii Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005, întrucât a restituit ordinul incaso neacceptat, pe motiv că informația din documentul executoriu nu corespundea cu cea din ordinul incaso. Astfel, Curtea de Apel Chișinău a interpretat eronat punctul de mai sus, art. 65 și 66 din Codul de executare, precum și art. 20 al Legii cu privire la gaj. De asemenea, societatea recurentul a susținut că instanța de judecată nu a motivat respingerea contractului de amanet drept dovadă a faptului constituirii gajului. În plus, prin limitarea impusă băncii de a cere și de a încheie la 25 martie 2013 un contract de amanet, instanța de apel a încălcat principiul libertății contractuale și inadmisibilității imixtiunii în afaceri private.

La 18 mai 2019, intimații executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan și Talmaci Roman au avansat referințe, prin care au cerut respingerea cererii de recurs (vol. II, f. d. 140 – 147).

În procedura de filtru, prevăzută de articolul 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată a constatat că obiectul prezentei cererii se referă la decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Procura nr. 14-3/20 din 14 ianuarie 2019 dovedește împuternicirile legale ale reprezentantului Jubea Tatiana de a reprezenta interesele recurteii B.C. „Moldindconbank” S.A., în special, de a ataca hotărârea judecătorească. Astfel, recursul este formulat de către subiectul căruia i s-a conferit dreptul dat, în baza art. 430 lit. a) din Codul de procedură civilă. În același timp, materialele cauzei confirmă că cererea nu a fost examinată anterior.

Cu privire la termenul de declarare a recursului, completul de admisibilitate a stabilit că decizia contestată a fost expediată la 11 aprilie 2019 (vol. II, f. d. 93). Potrivit paginii web „Portalul instanțelor naționale de judecată”, hotărârea contestată a fost publicată la aceeași dată. Completul de judecată reținut că recursul și recursul suplimentar a fost înregistrat la grefa Curții Supreme de Justiție la 26 martie 2019 și, după caz, la 2 mai 2019. Drept consecință, instanța de recurs a constatat că cererile deduse judecării au fost declarate în termenul prevăzut mai sus.

În vederea respectării articolului 432 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată nu a identificat niciun indiciu care, la prima vedere, ar putea ridica probleme de drept specificate la alin. (3) din articolul citat. Mai mult, B.C. „Moldindconbank” S.A. nu a prezentat obiecții în privința acestui aspect procedural.

În aceeași ordine de idei, completul de filtru a verificat esența și temeiurile recursului, inclusiv dacă argumentele recurentului referitoare la ilegalitatea deciziei atacate întrunesc criteriile formale din articolul 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Pe baza celor analizate, prin încheierea din 3 iulie 2019 a Curții Supreme de Justiție, cererea menționată mai sus s-a considerat admisibilă pentru examinarea în fond (vol. II, f. d. 60).

În conformitate cu articolele 441 și 444 din Codul de procedură civilă, recursul s-a examinat de un complet de 5 judecători, fără înștiințarea participanților la proces, însă data și ora ședinței a fost plasată pe pagina web a Curții Supreme de Justiție. Astfel, Colegiul a decis inoportună invitarea acestora, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs și cea suplimentară, precum și în referințe au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. În realitate, opiniile lor vizează aspecte juridice tehnice care nu implică nicio revizuire a faptelor care ar putea necesita o audiere publică (a se vedea Mutu și Pachstein vs Elveția, 2 octombrie 2018, parag. 187). Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În esență, societatea recurentă și intimații au avut posibilitatea să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse. Cu titlu subsidiar, nici un participant nu a solicitat audierea publică a cauzei sale (a se vedea, mutatis mutandis, Auza Vilho Eskelinen și alții vs Finlanda, 19 aprilie 2007, parag. 72 – 75, Eriksson vs Suedia, 12 aprilie 2012, parag. 66, 72, Pönkä vs Estonia, 8 noiembrie 2016, parag. 33 – 34, decizia nr. 95 din 19 decembrie 2016 a Curții Constituționale, parag. 26 – 27).

Pentru început, instanța de recurs notează că este obligată să se pronunțe în privința cerinței formulate de recurent referitoare la casarea încheierii din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În acord cu art. 426¹ alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs este în drept să restituie recursul împotriva încheierii dacă: încheierea nu poate fi atacată cu recurs, potrivit legii.

Instanța de recurs amintește că, prin încheierea contestată, instanța de apel a scutit apelantul, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan, de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel și a pus pe rol apelul lui. Drept argument invocat de instanța de judecată a constatat în faptul că neexaminarea cererii de apel pe motiv de neachitare a taxei de stat ar lipsi apelantul de dreptul de a se expune asupra fondului cauzei și de a-

și apară drepturile lui încălcate prin hotărârea primei instanțe, ceea ce constituie o îngrădire a liberului acces la justiție (vol. I, f. d. 218).

În corespundere cu art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În conformitate cu art. 99 din Codul de procedură civilă, încheierea judecătorească asupra cheltuielilor de judecată poate fi atacată odată cu atacarea fondului cauzei.

Completând regula de mai sus, articolul 365¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă prevede că, printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs, completul de judecată acceptă cererea de apel spre examinare și dispune intentarea procedurii de apel.

Instanța de recurs învederează că încheierea din 10 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău cuprinde două situații de procedură, în special, scutirea de la plata taxei de stat și punerea pe rol a cererii de apel.

Pe de o parte, Colegiul lărgit notează că instanța de apel a intentat procedura de apel în baza încheierii contestate. Astfel, luând în considerare faza procedurală și dispoziția legală de mai sus, instanța de apel a inserat incorect în partea dispozitivă a încheierii din 10 iulie 2018 următorul text „Încheierea separat nu se supune niciunei căi de atac, însă poate fi atacată odată cu fondul cauzei.” (vol. I, f. d. 219). În acest caz, încheierea de intentare a procedurii de apel nu poate fi atacată cu recurs.

Pe de altă parte, recurentul nu este de acord cu faptul scutirii de la plata taxei de stat a executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan de către Curtea de Apel Chișinău prin aceeași încheiere. În atare situație, prin prisma art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, trebuie verificat în primul rând interesul procesual al recurentului la invocarea ilegalității încheierii.

Astfel, Colegiul lărgit observă că cerința existenței unui interes reprezintă o componentă de bază de admisibilitate pentru ca o persoană să beneficieze de dreptul de adresare în instanța judecătorească. Unul dintre obiectivele acestei cerințe este pentru a preveni depunerea unor acțiuni nejustificate sau, după caz, pentru a evita formularea unor recursuri abuzive în încercarea de a tergiversa examinarea cauzelor aflate pe rol. Din această perspectivă, la 1 iunie 2018, prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, legislatorul a completat Codul de procedură civilă cu art. 365¹ excluzând posibilitatea de a contesta încheierea de primire în procedură a cererii de apel. În egală măsură, potrivit art. III, pct. 125 din legea pre-citată, acesta a dat posibilitate de a contesta încheierea de a nu da curs doar odată cu fondul cauzei. Un alt obiectiv urmărit a fost de a preveni supraaglomerarea instanțelor de recurs în vederea întăririi rolului lor în ierarhia instanțelor de judecată. În esență, Colegiul lărgit opinează că restricția analizată vizează administrarea corectă a justiției și urmărește un scop legitim (a se vedea, printre altele, K.T. vs Norvegia, 25 septembrie 2008, parag. 97 sau Ronald Vermaulen vs Belgia, 17 iulie 2018, parag. 47).

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs observă că, atât în cazul scutirilor expres prevăzute de lege, cât și în situația de scutire facultativă, acestea sunt strâns legate de interesele și drepturile reclamantilor, apelanților sau recurenților, iar în cazul scutirii din oficiu către instanță, aceasta se referă numai la depunerea cererii. Prin urmare, procedura de scutire inițiată de apelantul, executorul judecătoresc Pavlovschi

Ruslan, în fața instanței de apel este un drept al apelantului și o măsură de admisibilitate care vizează nemijlocit cererea lui de apel. De altfel, această etapă procedurală nu poate forma obiectul unui control de legalitate în conformitate cu art. 365¹ alin. (2) din Codul de procedură civilă. Mai mult, instanța de recurs amintește că o cale de atac manifestă o funcție reparatorie, pentru că ea privește, în esență, situația concretă a părții lezate în drepturile sale prin actul judecătoresc pronunțat. Respectiv, anume aceasta parte trebuie să profite în urma ei. În fond, primirea în procedură a unei cereri de apel nu poartă un caracter decisiv pentru drepturile și obligațiile intimatului B.C. „Moldindconbank” S.A. Așadar, recurentul nu a putut demonstra că a avut „un interes legal” în sensul articolului 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, ceea ce atrage după sine inaplicabilitatea articolului 99 citat supra.

Din raționamentele evocate, Colegiul judiciar a decis să restituie recursul formulat de către B.C. „Moldindconbank” S.A. împotriva încheierii din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Verificând deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, în limitele controlului de legalitate, în raport de criticile invocate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune admiterea recursului, casarea deciziei contestate și menținerea hotărârii primei instanțe, pentru motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recurentului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag. 26; *Moreira Ferreira vs Portugalia* (nr. 2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag. 84).

În conformitate cu articolul 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Cererea de recurs se referă la dispozițiile legale care reglementează particularitățile contractului de amanet și modalitatea de exercitare a dreptului de gaj. Acestea sunt cuprinse în art. 454, 455 din Codul civil și art. 1, 20 și 66¹ din Legea cu privire la gaj. Problema ridicată de recurent constă în confirmarea dreptului prioritar al unei bănci de a-și satisface creanțele față de alți creditori. Totodată, instanța de recurs este chemată să ofere un răspuns, prin interpretarea art. 23 alin. (2) din Codul de executare, dacă recurentul a procedat legal când a decis să restituie ordinul incaso expedit de către un executor judecătoresc.

Esența articolelor 432 și 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă oferă instanței de recurs competența de a efectua un control al legalității deciziei atacate, nu și a temeiniciei acesteia. Astfel, se vor reține circumstanțele de fapt, privite în ansamblu, care au fost prezentate de părți și stabilite de instanțele de judecată în fazele procesual anterioare, cu excepția situației în care constatările lor pot fi considerate

arbitrare sau vădit nerezonabile în acord cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În speță, la 4 iunie 2010, Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău a pronunțat ordonanța judecătorească nr. 2p/o-375/10 privind încasarea în mod solidar de la Sorbalo Ana și S.A. „Glodeni Zahăr” în beneficiul creditorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. a sumei totale de 1 246 250 de lei. Ulterior, prin încheierea din 3 noiembrie 2010 a judecătoriei sus-menționate, ordonanța judecătorească nr. 2p/o-375/2010 a fost anulată în baza obiecțiilor depuse de către S.A. „Glodeni Zahăr” și „Gold Crown” S.R.L. (vol. I, f. d. 17).

La 24 noiembrie 2010, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul avansat de către Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. și a casat încheierea sus – citată, restituind obiecțiile formulate de către „Gold Crown” S.R.L. (vol. I, f. d. 17).

Între timp, la 27 decembrie 2010, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a preluat procedura de executare nr. 189/4-135/2010 din 24 decembrie 2010 intentată în baza documentului executoriu nr. 2p/o-375/10 emis de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău la 4 iunie 2010 (vol. I, f. d. 12).

La 4 ianuarie 2011, creditorul Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. a cerut de la executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan restituirea documentului executoriu și încetarea procedurii de executare (vol. I, f. d. 12).

În baza cererii de mai sus, la 4 ianuarie 2011, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a emis încheierea de percepere de la Î.C.S. „Victomax Sistem” S.R.L. a onorariului în cuantum de 384 957, 50 de lei, cu depunerea acesteia pe contul bancar al executorului judecătoresc (vol. I, f. d. 12).

Ulterior, prin încheierea din 8 februarie 2011, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea de revizuire formulată de către Comitetul Sindical „Glodeni Zahăr”, a casat decizia din 24 noiembrie 2010 a Curții de Apel Chișinău și a restituit cererea de recurs depusă de către Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. Potrivit acestui ultim act judecătoresc, instanța de judecată a constatat că încheierea de anulare a unei ordonanțe judecătorești nu se supune niciunei căi de atac în acord cu art. 353 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Încheierea a fost menținută de către Curtea Supremă de Justiție la 14 iulie 2011 (vol. I, f. d. 17 și 17 pe verso).

La 14 februarie 2011, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a emis o altă încheiere de percepere de la Î.C.S. „Victomax Sistem” S.R.L. a onorariului în cuantum de 384 957, 50 de lei. Ca și în cazul încheierii din 4 ianuarie 2011, acest act al executorului judecătoresc a fost întemeiat pe același document executoriu nr. 2p/o-375/10 emis de Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău la 4 iunie 2010. Suplimentar, conținutul încheierii cuprinde informații despre încheierea din 8 februarie 2011 a Curții de Apel Chișinău de restituire a cererii de recurs depusă de către Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. (vol. I, f. d. 13).

Încheierile executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan din 4 ianuarie și 14 februarie 2011 au fost contestate de către Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. Astfel, prin hotărârea din 22 decembrie 2011 a Judecătoriei Briceni, cererea acestuia de anulare a încheierilor menționate a fost respinsă ca fiind neîntemeiată. Hotărârea judecătorească a fost menținută de către Curtea de Apel Bălți prin decizia din 8 noiembrie 2012 (vol. I, f. d. 14 – 24).

Între timp, la 2 decembrie 2011, Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. a încheiat cu B.C. „Moldindconbank” S.A. contractul de credit nr. 148/3, prin care primul, în calitate de debitor gajist, a împrumutat suma de 5 800 000 de dolari USD pe un termen de până la 2 decembrie 2013 (vol. I, f. d. 94 – 101).

La 22 martie 2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman a primit spre executare silită documentele executorii (f/n) din 4 ianuarie 2011 și 14 februarie 2011, emise de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan. În același timp, prin încheierea nr. 003-516,517/2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman a obligat băncile comerciale din Republica Moldova de a aplica sechestru asupra mijloacelor bănești ale Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L., în cazul în care acesta dispune de conturi bancare, în limita sumei de 769 915 lei, inclusiv cele dobândite pe viitor (vol. I, f. d. 25).

În scopul asigurării rambursării creditului indicat supra, Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. și B.C. „Moldindconbank” S.A. au încheiat contractul de amanet asupra mijloacelor bănești nr. 1 din 25 martie 2013 (vol. I, f. d. 84).

La 29 martie 2013, Koruts Viktor, directorul Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L., a solicitat achitarea creditului acordat în baza contractului de credit nr. 148/3 din 2 decembrie 2011, din contul mijloacelor bănești amanetate conform contractului de amanet din speță în sumă de 405 818, 62 de dolari USD (vol. I, f. d. 85).

La 1 aprilie 2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman a recepționat comunicatul informativ din 28 martie privind disponibilul din conturile bancare ale lui Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. Conform acestei informații, debitorul dispunea de un cont bancar în valută străină, la care sunt depuse mijloace bănești în cuantum de 62 155,59 de dolari SUA (vol. I, f. d. 26).

De asemenea, prin încheierea nr. 033-516/2013 din 15 aprilie 2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman a dispus încasarea onorariului în mărime de 22 738,72 de lei în scopul executării documentului executoriu f/n din 4 ianuarie 2011 emis de executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan. O altă sumă de 22 638,72 de lei, cu titlu de onorariu, a fost încasată pentru executarea documentului executoriu f/n din 14 februarie 2011 emis de același executor judecătoresc, prin încheierea din 003-517/2013 din 15 aprilie 2013 (vol. I, f. d. 40 - 41).

Reieșind din datele respective, executorul judecătoresc Roman Talmaci a emis ordinul de incaso nr.24 din 17 aprilie 2013, pe care l-a expediat în adresa B.C. „Moldindconbank” S.A., filiala Centru Chișinău referitor la încasarea sumei datoriei și a cheltuielilor de executare, în sumă totală de 792 563,72 de lei (vol. I, f. d. 27).

La 18 aprilie 2013, B.C. „Moldindconbank” S.A. filiala Centru Chișinău a remis fără executare ordinul incaso nr. 24 în adresa biroului executorului judecătoresc Roman Talmaci. Drept motiv de restituire a constatat în faptul că încheierile executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan din 4 ianuarie 2011 și 14 februarie 2011 nu corespund prevederilor art. 66 alin. (1) lit. a) din Codul de executare. Totodată, prevederile ambelor încheieri sunt dublate, întrucât ele au fost emise pentru același document executoriu. Așadar, onorariul executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan nu poate depăși suma totală de 384 957, 50 de lei. În definitiv, în documentele executorii denumirea agentului economic este diferită de cea specificată în documentele de constituire și înregistrare de stat - Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. (vol. I, f. d. 29 – 30).

Prin încheierea nr. 135-167r/2 din 16 mai 2013, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a dispus corectarea erorilor strecurate din încheierea f/n din 14 februarie 2011. În acest sens, el a atribuit încheierii din 14 februarie 2011 numărul „nr. R167/4 -135/10”, a exclus denumirea agentului economic Î.C.S. „Victomax Sistem” S.R.L. și a inclus denumirea agentului economic Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. (vol. I, f. d. 31).

La 28 mai 2013, executorul judecătoresc Talmaci Roman a emis ordinul de incaso nr. 28 și l-a expedit în adresa băncii în vederea încasării datoriei în cuantum de 384 957, 50 de lei (vol. I, f. d. 32).

La 31 mai 2013, B.C. „Moldindconbank” S.A. a remis fără executare ordinul incaso nr. 28 în adresa biroului executorului judecătoresc Roman Talmaci, indicând ca motiv - lipsa mijloacelor bănești la contul bancar al debitorului. Astfel, conform comunicatului informativ nr.06/08-01/12573-6985 din 15 iulie 2013, la contul bancar în valută străină al debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. erau depuse mijloace bănești în sumă de 37,83 de dolari SUA (vol. f. d. 33 – 34).

În astfel de circumstanțe, la 12 august 2014, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a pretins că banca comercială poartă vină pentru imposibilitatea încasării de la Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. a onorariului. El a susținut că este îndreptățit să ceară încasarea de la B.C. „Moldindconbank” S.A. a sumei de 769 915 lei, cu titlu de datorie.

Instanța de recurs învederează că prima instanță de judecată a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată. Pe fondul cauzei, instanța de judecată a stabilit că încheierile fără număr emise de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan din 4 ianuarie 2011 și 14 februarie 2011 nu corespund prevederilor art. 66 alin. (1) lit. a) din Codul de executare. Totodată, prima instanță a reținut că mijloacele bănești care au existat pe contul bancar al Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. au fost urmărite corect de B.C. „Moldindconbank” S.A. în temeiul contractului de amanet nr. 1 din 25 martie 2013. În drept, opinia instanței de judecată a fost axată pe art. 1 alin. (1) și art. 8 alin. (7) din Legea cu privire la gaj și art. 454 alin. (1), și art. 455 alin. (2) din Codul civil.

În schimb, Curtea de Apel Chișinău a considerat că acțiunea avansată de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan este întemeiată și a admis-o integral. Colegiul de control judiciar a subliniat că refuzul băncii de a executa ordinul incaso nr. 24 nu se încadrează în limitele art. 65 alin. (2) al Codului de executare. Or, documentul expedit de către executorul judecătoresc cuprindea o eroare formală, astfel încât, contul bancar al plătitorului și codul fiscal permiteau identificarea persoanei debitoare. Mai mult, ordinul incaso nr. 24 a fost întocmit în corespundere cu pct. 5.1 din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei pre-citate, ceea ce face nepertinent motivul de refuz al băncii întemeiat pe art. 66 alin. (1) lit. a) din Codul de executare. Prin urmare, bancă comercială a permis debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. retragerea sumei de 62 117,76 de dolari SUA, în pofida existenței sechestrului aplicat pe mijloacele bănești ale acestuia de către executorul judecătoresc Roman Talmaci. Circumstanța evocată face posibilă aplicarea art. 23 alin. (2) din Codul de executare. Pe această cale, Colegiul de control judiciar a constatat că, din cauza acțiunilor ilicite ale băncii, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a suferit un prejudiciu material în mărime de 769 915 lei.

Recurentul B.C. „Moldindconbank” S.A. a susținut că a avut dreptul prioritar de a-și satisface creanțele din contul Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. în acord cu contractul de amanet raportat la art. 454, 455 din Codul civil și art. 1, art. 20 și 66¹ din Legea cu privire la gaj, inclusiv în temeiul art. 97, 100 și 146 din Codul de executare. Totodată, acesta a afirmat că a refuzat corect executarea ordinului incaso nr. 24. Astfel, articolul 23 alin. (2) din Codul de executare nu este aplicabilă.

În apărarea sa, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a susținut că argumentele recurentului țin de reaprecierea probelor, ceea ce este inadmisibil în procedura de recurs.

Intimatul executorul judecătoresc Talmaci Roman a precizat că B.C. „Moldindconbank” S.A. nu a prezentat dovada notificării Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. pentru exercitarea gajului în conformitate cu art. 67 alin. (1) din Legea cu privire la gaj. O altă obiecție constă în faptul că B.C. „Moldindconbank” S.A. a permis extragerea altor sumelor bănești decât cele amanetate de pe contul debitorul, deși, prin încheierea din 22 martie 2013, a fost aplicat sechestru pe acesta. Mai mult, în opinia intimatului, banca nu a fost împuternicită să constate încălcări în actele întocmite de executorul judecătoresc.

Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. nu a oferit nici un comentariu cu privire la fondul cauzei.

Pornind de la argumentele recurentului și intimaților, instanța de recurs va raporta circumstanțele prezentate mai sus la normele de drept material în vigoare la data faptelor. Termenul vizat a fost calculat de la emiterea primului document executoriu din 4 ianuarie 2011 a executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan până la comunicatul informativ al B.C. „Moldindconbank” S.A. nr.06/08-01/12573-6985 din 15 iulie 2013. În conturarea acestei ipoteze se va face referire la art. 7 alin. (1) din Codul civil potrivit căruia legea civilă nu are caracter retroactiv. Astfel, litigiul se va axa pe Codul civil și Legea cu privire la gaj în vigoare până la republicarea și, după caz, abrogarea, acestor acte normative din 1 martie 2019. În plus, instanța de judecată va trebui să se asigure că în cazul de față Curtea de Apel Chișinău a îndeplinit condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului (a se vedea, în contrast, Lebedinschi vs Moldova, 16 iunie 2015, parag. 31, 35 – 36; Nichifor vs Moldova, 20 septembrie 2016, parag. 29 – 31).

Colegiul observă că tipurile de gaj sunt specificate în art. 455 alin. (1) și (2) din Codul civil, și anume, gajul este de două tipuri: gajul înregistrat (gajul fără deposedare) și amanetul (gajul cu deposedare). În cazul gajului înregistrat, obiectul gajului rămâne în posesiunea debitorului gajist sau a unui terț care acționează în numele debitorului gajist. În cazul amanetării, obiectul gajului se transmite în posesiune creditorului gajist sau unui terț care acționează în numele creditorului gajist.

Conform art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la gaj, gajul este o garanție reală în al cărei temei creditorul gajist poate urmări bunul gajat având prioritate față de alți creditori, inclusiv față de stat, la satisfacerea creanței garantate.

Articolul 20 din legea citată prevede că amanetul este constituit prin remiterea bunului sau titlului către creditorul gajist sau către un terț care acționează în numele creditorului gajist, sau dacă bunul este deja în mâinile acestuia, prin menținerea posesiunii în baza consimțământului debitorului gajist, în scopul garantării creanței

creditorului. Pentru apariția amanetului nu este obligatorie încheierea în scris a contractului. Amanetul este făcut public prin posesiunea bunului sau a titlului exercitată de creditor și rămâne public doar dacă posesiunea este continuă.

Executarea gajului mijloacelor bănești în conturi bancare este reglementat de articolul 66¹ alin. (1) și (4) din aceeași lege. Potrivit acestui articol, dreptul de gaj asupra monedei naționale și asupra valutei străine, cu excepția monedelor metalice jubiliare și comemorative (inclusiv a celor ce conțin metale prețioase), se exercită prin transmiterea cu drept de proprietate către creditorul gajist a monedei naționale și a valutei străine gajate sau prin vânzarea monedei naționale și a valutei străine gajate, în corespundere cu prevederile alin.(2)–(7). Astfel, alineatul 4 prevede că, în cazul când mijloacele bănești care constituie obiectul gajului și asupra cărora urmează a fi exercitat dreptul de gaj se află deja în posesiunea creditorului gajist, mijloacele bănești respective se consideră transmise în proprietate/spre vânzare la data expirării termenului stabilit în notificare, cu prezentarea de către creditorul gajist debitorului gajist a dării de seamă conform art.76 alin.(2).

Conform art. 23 alin. (2) din Codul de executare, în cazul când persoanele care nu sunt părți în procedura de executare nu îndeplinesc prevederile art.63 alin.(1), art.92, 98, 99, ale capitolului VIII secțiunea a 2-a din prezentul cod sau în cazul când aceste persoane furnizează informații eronate, precum și în alte cazuri prevăzute de lege, creditorul poate pretinde încasarea de la acestea a sumei ce urma a fi încasată de la debitor, dar nu a fost încasată din vina lor, precum și reparația prejudiciilor cauzate.

Încheierea executorului judecătoresc trebuie să fie întocmită în baza art. 66 din Codul de executare. În acest sens, actul judecătoresc trebuie să cuprindă: a) data și locul adoptării, numărul procedurii de executare; b) numele executorului judecătoresc, adresa juridică a biroului său; c) procedura de executare asupra căreia se adoptă încheierea; d) chestiunea asupra căreia se adoptă încheierea; e) motivele care au determinat adoptarea încheierii și legea care a fost aplicată la adoptare; f) dispoziția executorului judecătoresc; g) calea și termenul de contestare a încheierii; h) semnătura și ștampila executorului judecătoresc.

Mai mult, erorile materiale sau formale comise la întocmirea actelor indicate la alin.(1) se pot corecta de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea motivată a părții interesate și nu pot servi temei de contestare sau de anulare a actului executorului judecătoresc în acord cu art. 65 alin. (2) din Codul de executare.

În continuare, articolul 92 alin. (1) din același cod stipulează că executorul judecătoresc este în drept să urmărească mijloacele bănești aflate sau parvenite ulterior în instituțiile financiare pe conturile debitorului ori să aplice sechestrul pe mijloacele bănești care vor fi transferate în viitor. Totodată, alineatul 2 stabilește că ordinul incaso, emis de executorul judecătoresc, se execută de instituția financiară în ziua primirii.

Conform punctul 5.1 din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005 cu privire la aprobarea Regulamentului privind suspendarea operațiunilor, sechestrarea și perceperea în mod incontestabil a mijloacelor bănești din conturile bancare, banca plătitoare acceptă spre executare ordinul incaso, dacă sunt respectate următoarele condiții: a) ordinul incaso este emis de către persoana abilitată prin lege; b) ordinul incaso este întocmit în conformitate cu prevederile prezentului Regulament; c) ordinul incaso este însoțit de originalul documentului executoriu (în

cazul în care acesta a fost întocmit în baza documentului executoriu); d) informația din documentul executoriu corespunde cu informația indicată în ordinul incaso (în cazul existenței documentului executoriu); e) pe ordinul incaso sunt aplicate semnătura și amprenta ștampilei băncii în care se deservește emitentul; f) mijloacele bănești în cont sunt suficiente pentru executarea totală sau parțială a sumei înscrise în ordinul incaso și disponibile pentru a fi utilizate (asupra acestora nu este aplicată procedura de suspendare/sechestrare sau în urma aplicării acesteia a fost asigurată suma necesară).

Procedând la examinarea fondului recursului, Colegiul lărgit observă că, în temeiul art. 23 alin. (2) din Codul de executare, intimatul, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan, consideră că este îndreptățit să ceară prejudiciul material cauzat de B.C. „Moldindconbank” S.A. Având în vedere că între părți nu există un raport contractual, se vor aplica elementele caracteristice răspunderii civile delictuale. Astfel, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesară întrunirea cumulativă a patru elemente, care se regăsesc și în articolul sus - menționat. Din această perspectivă, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan poate cere aplicarea articolului citat dacă terțul în procedura de executare, B.C. „Moldindconbank” S.A., nu a îndeplinit prevederile art. 92 din Codul de executare, iar, drept consecință a acestei fapte, suma certa care urma a fi încasată de la debitor, nu a fost încasată din vina băncii.

De asemenea, instanța de recurs învederează că determinarea acestor condiții va fi subsumată celor trei etape distincte în procedura de executare a ordinelor incaso. În special, la 18 aprilie 2013, B.C. „Moldindconbank” S.A. a refuzat executarea ordinului incaso nr. 24 din 17 aprilie 2013 cu privire la încasarea sumei datoriei și a cheltuielilor de executare în cuantum de 792 563,72 de lei (vol. I, f. d. 27). În cadrul celei de-a doua etape, B.C. „Moldindconbank” S.A. a exercitat dreptul de gaj, prin intermediul contractului de amanet, și a extras mijloace financiare de pe contul debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. pentru stingerea creditului. În cele de urmă, după corectarea erorilor strecurate în documentul executoriu, la 31 mai 2013, recurentul B.C. „Moldindconbank” S.A. a remis fără executare ordinul incaso nr. 28 în adresa biroului executorului judecătoresc Roman Talmaci, indicând ca motiv - lipsa mijloacelor bănești la contul bancar al debitorului (vol. f. d. 33 – 34).

În acest context, referitor la prejudiciul suportat de executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan, Colegiul judiciar reține că el a opinat că debitorul îi datorează câte 384 957, 50 de lei pentru încetarea a doua proceduri de executare diferite în baza încheierilor (f/n) din 4 ianuarie 2011 și 14 februarie 2011. În total, acesta a solicitat de la recurent achitarea datoriei în volum de 769 915 lei, cu titlu de onorariu.

Totuși, instanța de recurs relevă că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au examinat în detaliu cuantumul prejudiciul material. În acest sens, prin ordinul de incaso nr. 24 din 17 aprilie 2013, executorul judecătoresc Roman Talmaci a solicitat de la debitor achitarea unei plăți de 792 563,72 de lei (vol. I, f. d. 27). Drept răspuns, B.C. „Moldindconbank” S.A. a susținut că prevederile încheierilor pre-citate sunt dublate, întrucât ele au fost emise pentru același document executoriu. Pe această cale, onorariul executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan nu poate depăși suma totală de 384 957, 50 de lei. Fără a explica următorii pași, executorul judecătoresc a corectat doar încheierea (f/n) din 14 februarie 2011 și a solicitat, prin intermediul executorului judecătoresc Talmaci Roman, de la debitor plata onorariului în cuantum de 384 957, 50 de lei. Conjunctura prezentată demonstrează că executorul judecătoresc Pavlovschi

Ruslan a acceptat obiecțiile băncii și a efectuat corectări numai la un singur act. Mai mult, ordinul de incaso nr. 28 din 28 mai 2013 a fost emis doar pentru suma de 384 957, 50 de lei (vol. I, f. d. 32). De altfel, încheierea (f/n) din 4 ianuarie 2011 a rămas neschimbată și nu a fost transpusă în noul ordin de incaso.

În astfel de circumstanțe, instanța de recurs opinează că acțiunile concludente de mai sus atestă că prejudiciul efectiv constituie 384 957, 50 de lei.

Al doilea element al răspunderii civile delictuale se referă la fapta ilicită. Doctrina juridică și jurisprudența națională definește acest component ca o faptă prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei. Aceasta poate apărea sub forma acțiunii sau inacțiunii.

La capitolul dat, Colegiul judiciar subliniază că pretinsa faptă ilicită a B.C. „Moldindconbank” S.A. se manifestă prin neexecutarea ordinelor de incaso nr. 24 din 17 aprilie 2013 și nr. 28 din 28 mai 2013. Situația respectivă a fost raportată de către Curtea de Apel Chișinău la art. 92 alin. (1) și (2) din Codul de executare. În esență, instanța de apel a stabilit că B.C. „Moldindconbank” S.A. nu a avut dreptul de a respinge îndeplinirea primului ordin de incaso pe motive formale. În schimb, prima instanța a considerat că refuzul băncii a fost unul convingător.

Din analiza acestor puncte de vedere, Colegiul lărgit precizează că ordinul de incaso are drept funcție de bază perceperea în mod incontestabil a mijloacelor bănești din conturile bancare ale debitorului. Actul menționat întocmit de executorul judecătoresc reprezintă o interferență în proprietatea debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. Sub acest aspect, prima și cea mai importantă cerință a articolului 1 din Protocolul nr. 1 din C.E.D.O. este că orice ingerință a unei autorități publice sau a unui particular împuternicit cu funcții publice în exercitarea pașnică a posesiunilor ar trebui să fie legală. Iar, a doua teză a primului paragraf autorizează ca o privare a posesiunilor poate avea loc doar dacă este supusă condițiilor prevăzute de lege. În plus, statul de drept, unul dintre principiile fundamentale ale unei societăți democratice, este inerent în toate articolele Convenției (a se vedea *Vaskic vs Slovenia*, 25 aprilie 2017, parag. 73; *Zelenchuk și alții vs Ucraina*, 22 mai 2018, parag. 98; *Lekic vs Slovenia* (Marea Cameră), 11 decembrie 2018, parag. 94).

În acest context, la îndeplinirea atribuțiilor și a îndatoririlor sale legate de punerea în executare a documentelor executorii, executorul judecătoresc emite încheieri și ordine incaso. Cuprinsul încheierii este prevăzut în art. 66 alin. (1) din Codul de executare. Cu toate acestea, textul de lege menționat nu prevede modalitatea de emisie și completare a ordinului de incaso. Așadar, art. 66 alin. (1) lit. a) din Codul de executare urmează a fi interpretat împreună cu punctul 5.1 lit. d) din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005.

Pe această cale, Colegiul de control judiciar relevă că banca plătitoare, B.C. „Moldindconbank” S.A., acceptă spre executare ordinul incaso, dacă informația din documentul executoriu corespunde cu informația indicată în ordinul incaso (în cazul existenței documentului executoriu). În mod aparent, această cerință ar putea fi considerată una formală, însă ea constituie o cerință de executare a ordinului incaso impusă de punctul 5.1 lit. d) din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005. Nu există dubii că ambele instanțe ierarhic inferioare au constatat că, în documentele executorii, denumirea debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. diferă după litera „c”. În special, încheierile (f/n) din 4 ianuarie 2011 și 14 februarie

2011 au denumit debitorul Î.C.S. „Victomax Sistem” S.R.L., fiind indicat sediul acestuia. Spre deosebire, ordinul incaso nr. 24 din 17 aprilie 2013 a introdus Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. și, după caz, a completat sediul acestuia și codul fiscal (IDNO). Totodată, instanța de recurs reține că executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan a recunoscut eroare comisă. În mod corespunzător, el a atribuit încheierii din 14 februarie 2011 numărul „nr. R167/4 -135/10”, a exclus denumirea agentului economic Î.C.S. „Victomax Sistem” S.R.L. și a inclus denumirea agentului economic Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. (vol. I, f. d. 31).

Colegiul de control judiciar notează că neajunsurile de mai sus au fost exprimate expres în scrisoarea B.C. „Moldindconbank” S.A. din 18 aprilie 2013. Astfel, executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan s-a conformat acestor critici depistate de B.C. „Moldindconbank” S.A., iar, prin corectarea lor, a recunoscut că documentul executoriu din 14 februarie 2011 nu a fost întocmit în conformitate cu art. 66 alin. (1) lit. a). În plus, denumirea debitorului a fost greșită. Totodată, instanța de recurs nu poate accepta poziția instanței de apel potrivit căreia diferența denumirii literei „c” este un argument aberant. Or, de fapt, încheierile (f/n) executorului judecătoresc din anul 2011 nu conțineau nici codul fiscal și nici datele bancare de identificare ale Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. Prin analogie, conform art. 14 alin. (1) lit. e) din Codul de executare, documentul executoriu eliberat de instanța de judecată cuprinde numele, prenumele și data nașterii sau denumirea debitorului și a creditorului, codul fiscal, domiciliul ori sediul lor, datele bancare de identificare. Instanța nu vede motive de a se distanța de la articolul menționat, cât timp încheierea executorului judecătoresc este document executoriu potrivit art. 11 lit. h). În atare situație, se atestă că B.C. „Moldindconbank” S.A. putea avea dubii rezonabile cu privire la corectitudinea întocmirii acestor acte și denumirea persoanei împotriva căreia au fost adresate. Mai exact, în caz de executare a unui asemenea ordin de incaso diferit de datele din încheierea, persoana responsabilă ar fi neglijat în mod direct punctul 5.1 lit. d) din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005. În esență, acest punct nu prevede vreo derogare de la el, dar impune executarea ordinelor incaso dacă sunt respectate cumulativ condițiile acestuia.

Deopotrivă cu cele evocate, obiectivul legitim al respectării acestor cerințe reprezintă o garanție suplimentară în procesul de percepere a mijloacelor bănești din conturile bancare ale debitorului. În conturarea acestei ipoteze, suma inițială impusă spre plată de către executorul judecătoresc Talmaci Roman a fost 792 563, 72 de lei. În contrast, după depistarea erorilor, ordinul incaso a fost întocmit doar pentru suma de 384 957, 50 de lei. O scădere dublă a acestei sume denotă că executarea primului ordin ar fi putut afecta considerabil interesele economice ale debitorului. Interpretarea dată de Curtea de Apel Chișinău lipsește de substanță această normă promovată de Banca Națională a Moldovei.

Într-o altă ordine de idei, instanța de recurs precizează că executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan nu a utilizat diligența necesară atunci când a întocmit încheierile din speță într-o manieră care nu corespunde cerințelor dreptului intern. În general, principiul legalității obligă executorul judecătoresc să asigure executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod și cu alte acte normative. Deci, erorile procedurale ar fi putut fi evitate de la bun început și, având în

vedere că acestea sunt, în principal, imputabile intimatului, consecințele negative ale acestor erori revin tot lui.

Dat fiind considerente de mai sus, Colegiul de control judiciar constată irelevantă art. 65 alin. (2) din Codul de executare. Potrivit acestuia, legislatorul a obligat executorul judecătoresc de a corecta erorile formale sau materiale pentru a oferi încheierii caracterul executoriu și obligatoriu. Or, refuzul executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan de a corecta actele sale poate fi contestat de partea interesată în instanța de judecată în acord cu art. 65 alin. (4). În cazul de față, omisiunea strecurată în încheierea executorului judecătoresc nu poate servi temei de contestare sau de anulare a acesteia, însă poate servi la refuzul de executare a ordinul incaso, coroborând această situație cu punctul 5.1 lit. d) din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005.

Din această perspectivă, instanța de judecată învederează că extragerea unor sume bănești considerabile de pe conturile bancare ale debitorului Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L., fără acordul lui și fără informații concrete și adecvate, ar fi constituit o privare nejustificată a posesiunilor recurentului, de vreme ce aceasta acțiune a băncii nu a fost acoperită de prevederile legale, care reglementează acest segment.

În a doua etapă, Colegiul judiciar observă că instanța de apel a considerat că B.C. „Moldindconbank” S.A. a ignorat ilegal sechestrul aplicat pe contul bancar al Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. instituit prin încheierea nr. 003-516,517/2013 din 22 martie 2013. Mai mult, aceasta a pus la îndoială valabilitatea contractului de credit nr. 148/3 din 2 decembrie 2011 și procedura de executare inițiată în temeiul contractului de amanet nr. 1 din 25 martie 2013. De fapt, la 28 martie 2013, Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. dispunea de 62 155, 59 de dolari SUA, însă, la 31 mai 2013, acesta nu avea mijloace financiare suficiente pentru executarea ordinului incaso nr. 28 din 28 mai 2013.

Cu toate acestea, Colegiul de control judiciar va accepta interpretarea dată de prima instanța art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la gaj, art. 454 alin. (1) și art. 455 alin. (1) din Codul civil. Or, în viziunea instanței de recurs, articolele citate certifică faptul că gajul este o garanție reală în al cărei temei creditorul gajist poate urmări bunul gajat având prioritate față de alți creditori, inclusiv față de stat, la satisfacerea creanței garantate. Totodată, amanetul este gaj cu deposedare, care nu trebuie înregistrat la organele special abilitate cu ținerea unor registre speciale. În cazul amanetării, obiectul gajului se transmite în posesiune creditorului gajist sau unui terț care acționează în numele creditorului gajist.

În aceeași ordine de idei, articolul 20 alin. (2) din Legea cu privire la gaj denotă că pentru apariția amanetului nu este obligatorie încheierea în scris a contractului. Respectiv, forma contractului este lăsată la discreția părților contractante. De asemenea, publicitatea amanetului determină gradul de prioritate al amanetului în conformitate cu art. 57 alin. (1) din Legea cu privire la gaj, care nu este relevant litigiului dedus judecării. Nici acest aspect nu afectează valabilitatea contractului dat. Astfel, semnarea contractului de amanet nr. 1 la 25 martie 2013, după transmiterea încheierii nr. 003-516,517/2013 din 22 martie 2013, nu poate avea un efect decisiv asupra operațiunilor bancare efectuate de B.C. „Moldindconbank” S.A. asupra contului bancar al Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L.

Prin urmare, Colegiul lărgit opinează că acest contract a fost încheiat între B.C. „Moldindconbank” S.A. și Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. în scopul asigurării rambursării în termen a creditului acordat în baza contractului de credit nr. 148/3 din 2 decembrie 2011. În cazul de față, Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. a consimțit în favoarea băncii amanetul asupra mijloacelor bănești în sumă de 405 818, 62 de dolari SUA, care sunt înregistrați la contul bancar al debitorului nr. 2251509152. Este de menționat că acest cont bancar a fost specificat în comunicatele informative emise de către B.C. „Moldindconbank” S.A. În acest context, conform art. 66¹ alin. (4) din Legea cu privire la gaj, dacă mijloacele bănești în cuantum de 62 155, 59 de dolari SUA, care constituie o parte din obiectul amanetului, se află în posesiunea B.C. „Moldindconbank” S.A., resursele financiare respective se consideră transmise în proprietate la data expirării termenului stabilit în notificare.

Din aceste raționamente, argumentul Curții de Apel Chișinău referitor la faptul că nu a fost probată posesiunea asupra mijloacelor bănești nu are o acoperire legală. Cu titlu de observație, însuși existența contractului de amanet și existența banilor pe contul bancar atestă raporturile juridice de gaj, care nasc drepturi pentru creditorul gajist și obligații pentru debitorul gajist.

În orice caz, avizul de executare a gajului reglementat de art. 67 alin. (1) din legea pre-citată are drept scop informarea debitorului gajist despre intenția creditorului de a executa dreptul de gaj. În mod analogic, Curtea Constituțională a Republicii Moldova a indicat că procedura de notificare a debitorului ipotecar constituie o etapă premergătoare executării obligației ipotecare și una esențială pentru păstrarea imobilului în proprietatea sa. Această procedură are drept scop prevenirea introducerii de către creditorul ipotecar a unor cereri abuzive sau intempestive, care să pună în dificultate posibilitatea executării benevole a obligației (a se vedea hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 27 septembrie 2016, parag. 61).

Drept consecință, în situația în care debitorul gajist semnează și solicită personal achitarea datoriilor formate în baza creditului bancar, nu este necesar respectarea procedurii de mai sus, întrucât ea este inutilă, cât timp nu mai îndeplinește obiectivele puse de legislator și expuse de Curtea Constituțională. Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. a urmărit scopul de a executa benevol restanțele față de creditorul – recurent (vol. I, f. d. 85). Totodată, deși executorul judecătoresc Talmaci Roman a pus la îndoială veridicitatea acestui acord, de vreme ce ștampila a fost pierdută. Acesta nu a cerut declararea probelor ca fiind false în baza art. 227 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Interesul legal al respectării acestei reguli este acela de a acorda posibilitate ambelor părți și instanței de judecată de a examina cauza doar în baza probelor admisibile și puse la dispoziția lor. În consecință, instanța de recurs nu poate primi acest argument înainte ca să fi fost respectată procedura și înainte ca prima instanță să se pronunțe asupra unei atare cereri. Deci, poziția intimatului este inadmisibilă în condițiile art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În mod corespunzător, instanța de recurs respinge opinia instanței de apel potrivit căreia era necesar acordul scris al creditorului pentru a dispune de bunul amanetat.

Referitor la valabilitatea contractului de credit nr. 148/3 din 2 decembrie 2011, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel a constatat pripit că acesta nu produce efecte juridice, deoarece părțile nu au respectat punctele 10 alin. (19) și 14 din acest

act juridic. Pe de o parte, instanța de apel a intervenit în afacerile private ale părților fără a motiva existența unui interes public strigent. Pe de altă parte, instanța de apel a invocat numele unei persoane care nu este atrasă în proces și nu este parte în contractul supus analizei. În egală măsură, certificatul nr. 1103 din 22 iunie 2016, semnat de către directorul filialei Centru al B.C. „Moldindconbank” S.A., care certifică existența datoriei în temeiul contractului, nu a fost pus la îndoială de părți.

În plus, instanța de recurs reține că instanța de apel a depășit limitele obiectului acțiunii prin constatarea că acesta nu produce efecte juridice și nu a intrat în vigoare. De fapt, apelantul nu a invocat nulitatea acestuia, contestând doar contractul de amanet prin cererea de apel. În momentul de față, Colegiul lărgit relevă că sunt neîntemeiate considerentele Curții de Apel Chișinău pe acest segment.

Datorită acestei perspective, instanța de recurs opinează că prima instanța a stabilit corect că B.C. „Moldindconbank” S.A., în calitate de creditor gajist, a obținut dreptul legal de a urmări suma de 405 818, 62 de dolari SUA din contul Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L., cu prioritate față de creditorii, inclusiv față de executorul judecătoresc Talmaci Roman. Or, legiuitorul nu a determinat excepții de la caracterul prioritar al creditorului gajist. Având în vedere cele menționate, operațiunile descrise cu mijloace bănești ale B.C. „Moldindconbank” S.A. au fost efectuate în limitele cadrului legal indicat supra și contractului de amanet nr. 1 din 25 martie 2013.

În fine, Colegiul de control judiciar subliniază că fapta ilicită a B.C. „Moldindconbank” S.A. prin neexecutarea ordinului incaso nr. 28 din 28 mai 2013 nu a fost demonstrată. La conturarea acestei ipoteze, se atrage atenția că recurentul a putut executa ordinul menționat doar dacă mijloacele bănești în cont sunt suficiente pentru executarea totală sau parțială a sumei înscrise în ordinul incaso și disponibile pentru a fi utilizate în acord cu punctul 5.1 din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005. Din materialele cauzei, rezultă că, la 31 mai 2013, contul bancar al Î.C.S. „Viktomax Sistem” S.R.L. nu conținea resurse financiare. Mai mult, având în vedere că ordinul de incaso se execută de instituția financiară în ziua primirii, răspunsul persoanei responsabile din partea recurentului este unul just și se încadrează în cerințele de mai sus (f. d. 34).

Instanța de recurs notează că executorul judecătoresc Talmaci Roman a pretins că B.C. „Moldindconbank” S.A. a permis extragerea altor sumelor bănești decât cele amanetate de pe contul debitorul, deși, prin încheierea din 22 martie 2013, a fost aplicat sechestrul. În acest sens, el a prezentat probe noi în fața instanței de apel și a susținut relevanța lor în fața instanței de recurs. Luând în considerare procedura în ansamblu, se constată că aceste critici constituie motive noi în consolidarea temeiniciei acțiunii inițiale, care nu pot fi primite decât dacă ele nu au putut fi invocate în fața primei instanțe sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor. Din această perspectivă, instanța de recurs nu poate verifica legalitatea deciziei contestate prin prisma celor menționate mai sus, deoarece alegațiile acestuia au fost indicate pentru prima dată în procedura de apel și cea de recurs.

În primul caz, instanța de judecată amintește că intervenientul accesoriu executorul judecătoresc Talmaci Roman a precizat că pârâtul nu a executat încheierile privind perceperea onorariului f/n din 14 februarie 2011 emise de reclamant, iar restanța totală este de 769 915 lei. El a solicitat examinarea cauzei în lipsă și nu a

prezentat alte probe decât cele livrate de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan (vol. I, f. d. 46). După respingerea acțiunii, executorul judecătoresc Talmaci Roman a efectuat câteva interpelări și a anexat probe noi la materialele cauzei în ordine de apel. Pe de o parte, instanța de apel le-a anexat la dosar, dar nu și-a bazat decizia din 12 martie 2019 pe ele. Acestea nu au fost puse la baza hotărârii judecătorești. Pe de altă parte, B.C. „Moldindconbank” S.A. a susținut prin referința depusă în fața instanței de apel că noile înscrise au fost prezentate cu încălcarea art. 372 alin. (1) din Codul de procedură civilă. În esență, regula generală constă în faptul că probe noi pot fi aduse de participanți dacă ei au fost în imposibilitatea să o facă la examinarea pricinii în primă instanță. Cu toate acestea, executorul judecătoresc Talmaci Roman nu a motivat omisiunea respectivă. Mai mult, acesta nici nu a participat la examinarea cauzei în prima instanță. Instanța de judecată nu a găsit o explicație plauzibilă la pasivitatea acestuia în cadrul procesului judiciar. De altfel, opinia recurentului asupra faptului că pricina a fost pusă pe rol în anul 2014, iar probele noi au fost aduse abia în anul 2018, constituie un argument puternic pentru a declara inadmisibilitatea acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Telbiș și Viziteu vs România*, 26 iunie 2018, parag. 57).

În al doilea caz, noile circumstanțe de fapt, la care face trimitere executorul judecătoresc Talmaci Roman, sunt inadmisibile în baza efectelor ce derivă din articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Potrivit acestui articol, judecarea recursului împotriva deciziei date în apel are loc fără administrarea unor dovezi noi (a se vedea similar *Terentiev vs Moldova*, 2 aprilie 2019).

În astfel de circumstanțe, Colegiul de control judiciar consideră că executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan și executorul judecătoresc Talmaci Roman nu au reușit să demonstreze în acțiunile B.C. „Moldindconbank” S.A. existența unei fapte ilicite, care ar putea atrage după sine răspunderea civilă delictuală potrivit articolului 23 alin. (2) din Codul de executare.

Drept consecință, instanța de recurs subscie criticilor recurentului potrivit căror instanța de apel nu a raportat efectele contractului de amanet nr. 1 din 25 martie 2013 la prevederile art. 454, 455 din Codul civil și art. 1, art. 20 și 66¹ din Legea cu privire la gaj. Totodată, Curtea de Apel Chișinău a interpretat eronat punctul 5.1 din Hotărârea Băncii Naționale a Moldovei nr. 375 din 15 decembrie 2005, atunci când a decis că B.C. „Moldindconbank” S.A. a refuzat incorect executarea ordinului incaso nr. 24 din 17 aprilie 2013. În rezultat, contrar deciziei contestate din 12 martie 2019, instanța de recurs nu a putut constata aplicabilitatea art. 23 alin. (2) din Codul de executare. Efectul acestor încălcări de legalitate, și anume, devierile de administrare a dreptului material afectează calitatea deciziei date de Curtea de Apel Chișinău impusă de articolul 239 din Codul de procedură civilă. Or, la deliberarea hotărârii, Curtea de Apel Chișinău a determinat legea aplicabilă soluționării cauzei în contradicție cu situația de drept existentă în prezenta cauză.

Mai mult, Colegiul notează că, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a constatat în mod frecvent încălcări ale articolului 6 parag. 1 din Convenție, în special, în cauzele care ridicau probleme cu privire la motivarea hotărârilor judecătorești (a se vedea *Fomin vs Moldova*, 11 octombrie 2011, parag. 31 și 34; *Mitrofan vs Moldova*, 15 ianuarie 2013, parag. 54; *Lebedinschi vs Moldova*, 16 iunie 2015, parag. 31, 36; *Nichifor vs Moldova*, 20 septembrie 2016, parag. 30).

Astfel, constatările de mai sus în sine ar putea fi o bază temeinică pentru stabilirea încălcării articolului 6 din C.E.D.O. Totuși, completarea considerentelor hotărârii din 23 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru nu poate fi calificată ca o încălcare decisivă a art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, cât timp instanța de recurs a acceptat punctul de vedere juridic al acesteia, iar, per ansamblu, instanța de fond a răspuns la principalele elemente din dosar.

Considerațiile de mai sus sunt suficiente pentru a confirma incidența temeiului indicat la articolul 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă și a stabili că erorile judiciare analizate în speță sunt esențiale.

În atare condiții, în baza argumentelor livrate de părți, coroborate cu înscrisurile anexate la dosar, Colegiul judiciar notează că greșelile de aplicare a legii materiale pot fi corectate prin casarea deciziei atacate și menținerea hotărârii primei instanțe în acord cu articolul 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Evaluarea efectuată de instanța de recurs a fost susținută pe deplin de materialele cauzei, iar ambele părți au beneficiat de un proces în contradictoriu și au avut posibilitatea reală de a comenta în scris și de a depune observații în cadrul acestei proceduri.

Referitor la repartizarea cheltuielilor de judecată după schimbarea soluției date de instanțe de apel, Colegiul lărgit reține că recurentul a solicitat expres compensarea cheltuielilor judiciare suportate de el la examinarea cauzei în ordine de recurs de la executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan în mărime de 11 548, 7 lei (vol. II, f. d. 100). În acest sens, B.C. „Moldindconbank” S.A. a îndeplinit cerința de a avansa o cerere de obligare a părții care a pierdut procesul să plătească cheltuielile judiciare impusă de art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Totodată, potrivit ordinului de plată nr. 4 din 26 martie 2019, B.C. „Moldindconbank” S.A. a achitat taxa de stat în mărime de 11 548,70 de lei (vol. II, f. d. 101).

Prin prisma acestor circumstanțe de drept și de fapt, instanța de recurs va obliga pe executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan, care a pierdut procesul, să platească B.C. „Moldindconbank” S.A. cheltuielile judiciare, sub forma taxei de stat, plătite la depunerea recursului, în mărime de 11 548,70 de lei.

Mai mult, în conformitate cu art. 435 alin. (5) din Codul de procedură civilă, suma depusă în calitate de cauțiune se va restituie în temeiul prezentei decizii.

Având în vedere problemele de drept ridicate în speță, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a restitui recursul împotriva încheierii din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și de a admite recursul împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău. Astfel, instanța de recurs consideră necesar de a casa decizia instanței de apel și de a menține hotărârea primei instanțe, cu dispunerea încasării cheltuielilor judiciare suportate de către recurent.

În conformitate cu articolul 426¹ alin. (1) lit. e) și articolul 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se restituie recursul formulat de către Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva încheierii din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Se admite recursul declarat de Banca Comercială „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Se casează decizia din 12 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Pavlovschi Ruslan împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni, intervenienți accesorii executorul judecătoresc Talmaci Roman și Întreprindere cu Capital Străin „Viktomax Sistem” Societate cu Răspundere Limitată, cu privire la încasarea sumei.

Se menține hotărârea din 23 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Se încasează din contul executorului judecătoresc Pavlovschi Ruslan (numărul licenței 135) în beneficiul Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni (IDNO: 1002600028096) cheltuielile judiciare, constituite din taxa de stat, plătită la depunerea cererii de recurs, în mărime totală de 11 548 (unsprezece mii cinci sute patruzeci și opt),70 de lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru

Victor Burduh